

чимшири и цвѣтя. Две лозници излизатъ близу отъ основитѣ на кжщата и се издигатъ змиеобразно на високъ чардакъ, гдето широко и охолно сж разперили своитѣ клонки, подъ които виси зелено грозде. Подъ тѣзи лозници е обѣдвало и вечеряло голѣмото домочадие на *Минча Вазовъ*, бащата на поета. На земята се слагала *паралия*, кржгла низка трапеза; на първо мѣсто сѣда бащата на възглавница съ скръстени нозе, до него бабата и майката, стопанката въ кжщата, а около тѣхъ се нареждатъ върху рогозка, или право по земята подъ колѣно, както казва поетътъ, „роякъ деца — голѣми и малки, които въоръжени съ ножове и вилици, въ мигъ унищожаватъ всичко, що се сложи на трапезата — хлѣбъ и гостба“. И вие си представяте: какъ бащата хвърля отъ часъ на часъ погледъ върху всѣкиго и дава съветъ, поука или друга нѣкаква наредба.

На едного казва: не пресѣгай предъ баба си на софрата, а взимай само отпреде си; на другиго: хвърли феса отъ глава! на софрата се стои гологлаво, па си острижи и косата; на трети — ти тамъ си посѣбери дългитѣ мотовили, та да се смѣстятъ и другитѣ. Кога идемъ на полето, разтѣгай се колкото искашъ и т. н. А децата бѣха мложко. . .

Отъ градината по стѣлба отъ 3 стѣпала вие влизате на сайванта, възвивате се надѣсно и започвате отъ готварницата съ нейната любопитна камина и всички предмети, които съставятъ потрѣбната покжщнина за готвенето въ единъ сръдна ржка домъ — не много богать, ала и не бедень.

Бащата на поета, Минчо, има имоти въ полето и въ гората; но той се занимава главно съ търговия. Често отсѣтствува отъ дома по дни и седмици. Кога търговията вървѣше добре, бащата разполагаше съ много дребни и едри жълтици, които държеше въ шаренъ дървенъ ковчегъ (сандикъ), безъ да се бои, че нѣкой отъ домашнитѣ му ще посегне на тѣхъ. Майката бѣше